

ע"פ 2184/17 - סמיר עבד רבו נ' מדינת ישראל

ע"פ 2184/17 - סמיר עבד רבו נ' מדינת ישראלעליון

ע"פ 2184/17

ע"פ 2379/17

המערער בע"פ 2184/17:

סמיר עבד רבו

המערער בע"פ 2379/17:

מוסאב עליאן

נ ג ד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

[19.07.2018]

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט מ' מזוז

כבוד השופטת י' וילנר

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים מיום 30.01.2017 בתפ"ח 60155-03-16 שניתן על ידי כבוד

השופטים: ד' מינץ, ע' שחם ו-א' דורות

בשם המערער בע"פ 2184/17:

עו"ד מחמוד מוחמד

בשם המערער בע"פ 2379/17:

עו"ד וסים דראושה

בשם המשיבה:

עו"ד נגה בן סידי

תאריך הישיבה:

י"ט בתמוז התשע"ח

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. הערעורים בפנינו מופנים כנגד גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (תפ"ח 60155-03-16, כב' השופטים ד' מינץ, ע' שחם, א' דורות), אשר השית על המערער בע"פ 2379/17 (להלן: מערער 1) 10 שנות מאסר בפועל, לאחר חפיפה מסוימת בין שני מתחמי הענישה וקיצוז ימי מעצרו, ומאסר על תנאי; ועל המערער בע"פ 2184/17 (להלן: מערער 2), 9 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי. זאת לאחר ששני המערערים הורשעו על פי הודאתם - מערער 1 בעבירות של קשר לסיוע לאויב במלחמה, פעילות וחברות בהתאחדות בלתי מותרת, חברות בארגון טרוריסטי, תמיכה בארגון וניסיון יציאה שלא כדין; ומערער 2 בעבירות של קשר לסיוע לאויב במלחמה ושרות עבור התאחדות בלתי מותרת.

נוכח מרכזיות העובדות וסוג העבירות בהן הורשעו המערערים, הדברים יוצגו להלן. כתב האישום נפתח בחלק כללי המתאר את פעולות ארגון דאע"ש (להלן: דאע"ש או הארגון), וכיצד מטרותיו משפיעות על מדינת ישראל. חלקו השני מתמקד בחברות ובפעילותו של מערער 1 בארגון. במסגרת זו, מערער 1 צרך חומרים הקשורים לארגון באינטרנט, לרבות צפייה בסרטונים ובהם נאומים של מנהיגי הארגון, תיאור קרבות ומעשי רצח, נכח בקבוצות לימוד אידיאולוגיות של הארגון ובמפגשים בנושא לאחר הלימודים ואמר דברי תמיכה בארגון. מערער 1 ראה עצמו כחלק מהארגון, הזדהה עימו ותמך בו, ואף גמל בליבו להילחם בשורותיו בסוריה. לשם כך יצא לירדן, ולאחר שתכנית זו נכשלה ניסה לצאת לטורקיה ובירר לגבי אפשרות הגעה לסוריה דרך סיני. חלקו השלישי של כתב האישום מתרכז בקשירת הקשר בין המערערים לצורך ביצוע פיגוע חבלני כלפי כלי רכב של כוחות הביטחון בשם דאע"ש. מערער 1 ידע כי למערער 2 מומחיות בהכנת מטעני חבלה - והם החליטו לפעול יחדיו עם אדם נוסף לשם כך, תוך שמערער 2 מודע לקשריו של מערער 1 לארגון. לצורך קידום התכנית העבריינית הם רכשו ציוד, שוחחו ביניהם על התכנית וחישבו מידע בנושא באינטרנט.

בא כוח מערער 1 גרס כי עונש המאסר שהוטל מחמיר יתר על המידה, נוכח הנסיבות לקולה. בין היתר, הוא הצביע על כך שהתכנית העבריינית לא יצאה לפועל, כי המערער הודה במעשים בהזדמנות הראשונה, נעדר עבר פלילי והיה בן 24 בלבד בעת ביצוע המעשים. עוד נטען כי שגתה ערכאה קמא בכך שקבעה שני מתמחים נפרדים לעבירות בהן הורשע המערער, משום שמדובר בשרשרת מעשים אחת. בא כוחו של מערער 2 מיקד את טיעונו בכך שהענישה מחמירה יתר על המידה, נוכח הפער במעשים בין שני המערערים. לגישתו, פער זה אינו מצדיק הבדל של שנה אחת בלבד בעונש המאסר בפועל בין מערער 2 לבין מערער 1. עוד גרס כי הנסיבות לקולה - ובראשן העובדה שמערער 2 הודה במיוחס לו ושהעבירות לא יצאו לפועל - לא קיבלו משקל מספק בגזר הדין.

2. דין הערעור להידחות. ניכר כי הפסיקה במגמת החמרה בעניין של עבירות מהסוג בו עסקינן, בין היתר על מנת להשיג יעד של הרתעה פרטנית וכללית. נוכח הסיכון הממשי במעשים שכאלה, בית המשפט חייב לשלוח מסר דרך ענישה מחמירה. לצד זאת, העונש חייב להיות תואם לנסיבות. במקרה דנן, בהינתן הנסיבות והעובדות בהן הורשעו המערערים - לא נראה שהעונש סוטה מעיקרון ההלימה. בל נשכח כי עיקרון זה דורש קביעה עונשית-נורמטיבית. הצורך בהרתעה פרטנית וכללית הוא מצוות השעה.

נכון כי על פני הדברים הפער בין המערערים היה אמור להיות גדול יותר נוכח חלקם היחסי במעשה ומספר העבירות השונה בהן הם הורשעו. התשובה לכך נעוצה בעברו הפלילי המכביד של מערער 2. במסגרת זו הוא הורשע בעבר בעבירות של נשיאת נשק או חומרי נפץ ללא היתר, הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות, ניסיון להנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות וייצור נשק, תחמושת או חומרי נפץ, על פי תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945; וכן בעבירות של חטיפה לשם רצח או סחיטה ותקיפה כדי לבצע פשע, על פי חוק העונשין תשל"ז-1977. בגין מעשים אלו הוא נידון למאסר בפועל של 11.5 שנה ושש שנים, בהתאמה. זאת בנוסף לעבר פלילי עדכני יותר, הקשור לעבירות סמים. עבר פלילי זה, הניצב אל מול היעדר הרשעות קודמות של מערער 1, מסביר את הפער הנמוך יחסית בין עונשי המאסר בפועל של המערערים.

בנוגע לטענת מערער 1 לפיה לא היה מקום לקבוע שני מתחמים שונים לעבירות בהן הוא הורשע - דיי לציין כי ערכאה קמא נתנה דעתה לדברים בהרחבה, הן בכך שדנה בפסיקה בנושא, הן בכך שציינה כי ממילא קביעת מתחם אחד הייתה מובילה לכך שהטווח היה דומה, והן בכך שהורתה על חפיפה משמעותית בין עונשי המאסר בפועל, של שנתיים מתוך שלוש שנים שהושתו על מערער 1 בגין העבירות הנוגעות לפעילות טרור ולחברות בדאע"ש. 3. הערעורים נדחים.

ש ו פ ט

השופט מ' מזוז:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת י' וילנר:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

אשר על כן, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' הנדל.
ניתן היום, ז' באב התשע"ח (19.7.2018).